

Ὁ Σουρῆς ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν, μὲ σύντροφον τὴν Μοῦσαν του, ψάλλει, ψάλλει, ψάλλει· καὶ γελάῃ ὅταν γελάῃ τῆς πατρίδος του ἡ καρδιά, δακρύζει ὅταν αὐτὴ πικραίνεται, καὶ λησμονεῖ τὰς δύο εὐτυχίας τοῦ κόσμου τούτου, τὸν ἔρωτα καὶ τὸ βρετσινάτο, ὅταν τοὺς στίχους του πυρακτοῖ τῆς ἐλευθερίας ἡ πνοή. Καὶ τοὺς στίχους του ὅλους, ὅλους τοὺς γνωρίζομεν καὶ ὑπὸ τὰ παράθυρα ἐρωμένης, καὶ περὶ τὰ χεῖλη πεπληρωμένου ποτηρίου, τοὺς βλέπομεν ἐκάστοτε πετώντας ὡς ἐρωτιδεῖς ἢ συμπλεκόμενους εἰς ἀειθαλὴ στεφάνην. Καὶ τώρα ποὺ τοὺς γνωρίζομεν τοὺς στίχους αὐτοὺς, οἱ ὅποιοι μᾶς συγκινοῦσι, μᾶς κάμνουν ν' ἀγαπῶμεν, μᾶς ἐνθουσιάζουν, μᾶς μεθύσκουν, πόσοι ἐνδιαφερόμεθα δια τὸ βιβλίον τοῦ Σουρῆ, τὸ ὅποιον μετ' ὀλίγον θὰ τοὺς περιλάβῃ ὅλους;

Ἄλλ' ἐκεῖ, νὰ ὁ Ρολλινᾶ· ποῖος εἶναι; χθὲς οὐδεὶς ἠπῆντα εἰς τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν· σήμερον ὅλοι οἱ Παρίσιοι περὶ αὐτοῦ μόνον ἀσχολοῦνται. Εἶναι ποιητής· ποῖος τὸ λέγει; Μία ἡθοποιός· ἡ Σάρα Βερνάρ· μὰ οἱ στίχοι του ποῦ εἶναι; τίς τοὺς γνωρίζει; Κανείς· δὲν ἐδημοσιεύθησαν ἄ κόμη· δὲν ἐτυπώθη μέχρι τοῦδε οὐδ' εἰς ἐξ αὐτῶν· καὶ λοιπόν; Αἱ! ὁ Ρολλινᾶ εἶναι ὁ πρῶτος ποιητὴς τῆς ἡμέρας *tout de même*· τὸ ὄνομά του πληροῖ τὸ παρόν, ἐκεῖ· τὸ μέλλον ἀναμέει τοὺς στίχους του· εἶναι τι γνωστὸν ἐξ αὐτῶν· ὁ τίτλος τῆς συλλογῆς· **Νευρώσεις**· τίτλος φυσιολογικός, παθολογικός· ἔκφρασις ὑπερθετικῆ τοῦ σημείου εἰς ὃ ἀφίκετο ἡ φιλολογικὴ ἐξέλιξις· *Νευρώσεις*· αὐριον θὰ ἔχωμεν Ἰσπερισμούς, Συγκοπὰς, Ἀποπληξίας· ἡ ποίησις ἀπολιπούσα τὰ ὑπέρτερα στρώματα τοῦ ἡθικοῦ κόσμου κατέρχεται ἐν τῷ ὀργανισμῷ, εἰς τὸ αἷμα, εἰς τὰ νεῦρα, εἰς τὰ ἔντερα, εἰς τὰς κύστες· δὲν θὰ πᾶς νὰ τὴν εὕρῃς ἐσύ, ἐκεῖ, Σουρῆ μου.

* * *

Καὶ παρὰ τὸν Ρολλινᾶ ὁ Ποατρινᾶ. Φαντασθῆτε τὸν ῥωμαντικὸν Δε-Κάστρο ἀλλοιούμενον καὶ μεταβαλλόμενον εἰς τὴν ὑπερθετικωτέραν ἔκφρασιν τοῦ φυσιολογισμοῦ· φαντασθῆτε τὴν πραγματικότητά του τὴν Δεκάστρειον ἐλαυνομένην μέχρις ἐξοντώσεως, μέχρι τῆς ἀνυπαρξίας· νὰ ὁ Ποατρινᾶ· τὸν γνωρίζουν ὅλοι σήμερον εἰς Παρίσιους· οὐδεὶς τὸν εἶδεν· εἶναι ἄορατος· τὰ ἔργα καὶ τούτου εἶναι μέλλοντα· θὰ δημοσιευθῶσιν· ὁ τίτλος των **Chloroses; Χλωρώσεις!**

Ἐννοεῖται ὅτι οὗτος εἶναι ἡ γελοιογραφία τοῦ Ρολλινᾶ, ἀλλ' ὑπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ τῆς τέχνης ἐν ἡ ἐγεννήθη. Νὰ ἡ ζωὴ, νὰ ἡ κίνησις, ὁ πυρετός, ἡ τρέλλα, ἡ μανία, ὁ βίος ὁ σημερινός. Μέχρις οὗ φθάσωμεν ἐπὶ τὸ σημεῖον αὐτό, ἡ Τράπεζα ἔχει καιρὸν ν' ἀγοράσῃ τρεῖς φορὰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὁ Τρικούπης νὰ γείνῃ μεγαλοφυής, ὁ Καλλιγᾶς σοβαρός, ὁ Κώστας Γαμβέττας, οἱ χωροφύλακες νὰ ἀνασκοποῖσιν ἀλλήλους, ὁ Σουρῆς νὰ τρελλαθῇ καὶ ὁ Δεκάστρος νὰ λησμονήσῃ τὴν Μάρτυρά του Αἰκατερίνην.

Οὗτις.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐπερνούσαμε προχθὲς ἀπὸ τὸ Τελωνεῖον καὶ τυχαίως εἰσῆλθοντες εἰς τὴν παρακειμένην αὐλὴν τῆς λεγομένης Σχολῆς τῶν Ναυκλάστρων. Βλέπομεν τὸ ἥμισυ αὐτῆς κατεχόμενον ἀπὸ σάκκους, οὓς ἐξελάθομεν ὡς περιέχοντας τορπιλλοῦλιν. Πλησιάζομεν ἓνα ἐξ αὐτῶν, εἰς ὃν διηνοίγετο ἐν τῷ

μέσῳ ὅπῃ καὶ βλέπομεν ἀνακύπτουσιν ὠραιότατην γαλέταν. Ἐρωτῶμεν καὶ μᾶς λέγουσιν ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ σάκκοι (πλήρεις γαλετών) ὑπὲρ τὰς χιλίας πεντακοσίας δακάδας ἦσαν προωρισμένοι διὰ τοὺς πτωχοὺς Ἀλεξανδρινούς πρόσφυγας, ἡ δὲ διανομὴ των ἀνατεθειμένη εἰς τὸν κ. Λιμενάρχην Πειραιῶς. Κατὰ τὴν ῥωμαϊκὴν ὁμῶς συνήθειαν, καθ' ἣν ἡ φιλανθρωπία εἶναι εἶδος τι ἀγγαρείας κτηνώδους, ἐστάλησαν εἰς τὴν αὐλὴν τῶν Ναυκλάστρων νὰ φιλοξενηθῶν. Καὶ εἶναι τόσον καλὸς ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, καὶ δὲν τοὺς πετᾷ τοὺς σάκκους εἰς τὴν θάλασσαν νὰ φθάσουν κολυμβῶντες εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον. Εἶναι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ὅλο πρόνοια! Ἡ καρδιά τοῦ Κανάρη παρὰ τὸν ἀπόπατον· ἡ γαλέττα τοῦ δημοσίου σαθούρα διὰ τὰ ναύκλαστρα. Ψιλοδουλειᾶς! Καὶ ὁμῶς πόσοι ἄρα γε πρόσφυγες θὰ ἐπλάγιασαν νηστικοί, εἰς οὓς ἀνῆκεν ἡ γαλέττα αὐτή!

Ἐγράψαμεν περὶ μικρῶν τινῶν βελτιώσεων τὰς ὁποίας ὁ μικρὸς μας φίλος (*pas plus haut que ça*) κ. Καλλιγᾶς εἰσήγαγε εἰς τὸ Τελωνεῖον. Προσετέθη, εἴχομεν εἰπῆ, καὶ ὑπελεγκτής. Διὰ νὰ μὴ νομίσῃ ὁμῶς ὁ κόσμος ὅτι ἐγένετο καμμία μεγάλη εὐκολία εἰς τοὺς κυρίους ἐμπόρους, σπεύδωμεν νὰ σᾶς πληροφορήσωμεν ὅτι κατ' οὐσίαν ἡ κατάστασις μένη ἡ αὐτή. Οἱ Ἐμποροὶ ἰδρῶνουν ἕως οὗ τελωνίσουν πράγμα. Καταστήματα νέα τὰ ὁποῖα θέλουν ν' ἀνοίξουν τώρα, ὡς ἐν τῶν ἐδωδιμῶν, κατὰ τὴν Ὁδὸν Σταδίου, ἀναβάλλουν τὴν ἑναρξίν των ἕως οὗ εὕρουν σειράν νὰ τελειώσουν τὸ ἐμπόρευμά των. Ὁ ὑπελεγκτής εἶναι καὶ αὐτός μία πολυτέλεια.

Οἱ νυκτοκλέπται πρὸ πολλοῦ ἔστησαν λημέρι εἰς τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος. Εἶναι ὡς βλέπετε σατυρικοὶ Νυκτοκλέπται. Θέλουν νὰ σατυρίσουν τὸ βασιλεῖον τοῦ κ. Κοσσονάκου ἐν τῇ ἑδρᾷ του. Αἱ νυκτοκλοπαὶ ἐδῶ βλαστάνουν ὡς ἀνεμῶναι μετὰ βροχὴν. Μετὰ τὸν Ἀρχάγγελον τὸ Καπνοπωλεῖον τῆς Ἀγορᾶς τῆς Ἀθήνης. Μετ' αὐτὴν ἡ Ἐμπορικὴ Ἀποθήκη τοῦ καλλίστου γείτονός μας κ. Εὐθυμίου, ὅστις ζήσας τόσα ἔτη ἐν Ἀγγλίᾳ, τρίβει τοὺς ὀφθαλμούς του μὴ θέλων νὰ πιστεύσῃ εἰς τὸ νέον αὐτὸ εἶδος τῆς ἐλληνικῆς ἀσφαλείας. Μετ' αὐτὸν, τὴν ἰδίαν νύκτα, ἄλλο ραπτάδικον, κάτωθεν τῆς Οἰκίας Λουλούδα, γειτονικὸν καὶ αὐτό. Τρομερὰ τρυφρίζουν τὸ **Μὴ Χάνεσαι**. Φαίνεται θὰ τὸ ἔχουν καλὸν οἰκόνν νὰ μὴν ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὸ κουμουνοῦρικὸν ῥῆμα.

Εἰς γερυσιαστὴς τῆς Δημοκρατίας τῆς Χιλῆς ἐλθὼν ἐνταῦθα ἐξ Εὐρώπης ἐπιβαίνων αὐστριακοῦ ἀτμοπλοίου ἀπώλεσε τὴν νύκτα ὅσον πρόχειρον χρυσὸν εἶχεν ἐπάνω του (περὶ τὰς 20 λίρας) ἐν ὠρολόγιον, κατὰ κοσμήματα καὶ ἐν συνάλλαγμα 400 λιρῶν. Ὡς ὑποπτος ἐθεωρήθη πάλιν εἰς ξένος, Ἀγγλος ἢ Γερμανός, ὅστις κάμνει τὸν κομισιοτάριον καὶ καθ' οὗ εἶχεν ἐκδοθῇ ἑντάλμα συλλήψεως πρὸ τινος, ὡς ἀφαιρέσαντος ἐν πεντακοσάρικον κυρίας τινος ὅτε ἀπεβιβάζετο εἰς Βρινδῆσιον. Μὲ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν τοῦ Γερυσιαστοῦ καταγίνεται πολὺ ὁ Μεφιστοφιλὴς ἀστυνομικὸς βοηθὸς κ. Κολοκοτρώνης, διὰ τὴν γλωσσομάθειαν καὶ τὴν διαβολοσύνην του, ὡς καὶ ὁ ἀναιρετής κ. Δραγούμενης. Ὁ γερυσιαστὴς εἶνε ὠραίος ὑψιτενὴς γέρων, εἰς ὃν ἐλπίζομεν ἢ τε ἀστυνομία καὶ ἢ ἀνάκρισις καὶ ἢ εἰσαγγελία νὰ παρουσιάσουν τὴν Ἑλλάδα εὐπρόσωπον.

Καὶ ἄλλο λόγιον τοῦ Βασιλέως:

Αὐτὸ διὰ τὸν Δήμαρχον.

Τὸν εἶχεν ἐρωτήσει εἰς πῶς ἐφάνησαν αἱ Ἀθῆναι τῆς πριγκιπέσσης Μαίρης.

— Στρέφει, εἶπεν ὁ Βασιλεὺς, τὸ βλέμμα τῆς ἐπάνω καὶ εἶναι ἐνθουσιασμένη· βλέπει καὶ κάτω, καὶ ἀπορεῖ διὰ τὴν ἀντίθεσιν.

Κατῆντησε πλέον τὸ **Μὴ Χάνεσαι** εἰδικὸν εἰς τὸ διαβιβάζειν Βασιλικά λόγια. Ἐλπίζει ὅμως νὰ μὴ περιορισθῇ μόνον εἰς λόγια.

Καὶ ἄλλας δύο ἀγαπωμένας ὑπάρξεις ἤνωσε τὴν Κυριακὴν ἢ θρησκεία τῇ μεσολαβήσει τοῦ κ. Τιμολέοντος Φιλήμονος ὡς παρανώμου. Ὁ φαῖδρος Οὐγγροέλλην κ. Θεμιστοκλῆς Εὐγενειάδης καθηγητῆς τῆς γερμανικῆς ἐνεμφεύθη μετὰ τῆς χαριέσσης Ἀθηναίας Φωτεινῆς Στάμου Μαρίνη. Οἱ φίλοι καὶ αἱ φίλαι τοὺς ἀνοδολοῦσι μ' εὐχὰς καὶ συγχαρητήρια.

Ἀνεχώρησε διὰ τὴν θέσιν τοῦ ὁ γραμματεὺς τῆς ἐν Σοφίᾳ Παραπροσβείας κ. Α. Σουτσοῦ, ὁ καλὸς μας φίλος, εἰς ὃν εὐχόμεθα πλήρη ἐπιτυχίαν καὶ ἐν τῷ διπλωματικῷ τέρῳ σταδίῳ εἰς ὃ διὰ τῆς νέας θέσεως εἰσέρχεται.

Ἡ Ἐπιτροπὴ πρὸς Ἐμφύχωσιν τῆς Βιομηχανίας πρόκειται αὖριον νὰ ρίξῃ χρήματα ἀπὸ τὰ παράθυρά της χίλια φράγκα περίπου. διὰ νὰ ἐκδοθῇ μία μετὰφρασις ἐνὸς γελοίου βιβλίου περὶ βάμβακος! Ὅσοι θέλουν, ἅς πάνε κάτω ἀπὸ τὰ παράθυρα νὰ συνάξουν!

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Ἐν ἑλληνικῷ Σχολείῳ.

— Ποῖον μέρος λόγου εἶναι ὁ καί;
— Σύνδεσμος· καὶ τῶν ὑποδηματοποιῶν!

Ἀκρον ἄωτον προνοίᾳς διὰ τὸ μέλλον:

Νὰ ζητήσῃ ὁ Βασιλεὺς νὰ μοιράσῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς περισσότερα Βασίλεια, διὰ νὰ κάμῃ καὶ αὐτὸς Σύνδεσμον τῶν βασιλέων.

Προσεχῶς θὰ σχηματίσῃ συνδέσμους:

Τὰ βρέφη κατὰ τῶν τροφῶν των.

Τὰ ἐμβρυα κατὰ τῶν κοιλιῶν των.

Αἱ μαθήτριά τοῦ Ἀρσακείου κατὰ τῶν διδασκάλων των.

Οἱ δικηγόροι κατὰ τῶν πελατῶν αὐτῶν καὶ τ' ἀνάπαλιν.

Οἱ ἄσθενεῖς κατὰ τῶν ἰατρῶν καὶ τὸ ἀντίστροφον.

Οἱ ὑπουργοὶ κατὰ τῶν βουλευτῶν καὶ ἡ πλειοψηφία κατὰ τῶν ὑπουργῶν.

Ἡ παραμάνες ἐναντίον τῶν σκαπανέων.

Οἱ σκαπανεῖς ἐναντίον τῶν παραμανῶν ἔφοδον.

Ἡ δούλαις ἐναντίον τῶν κυρίων των.

Οἱ κύριοι ἐναντίου τῶν δουλῶν ἐπίσης ἔφοδον.

(Ἀκολουθεῖ)

Ἐβλεπέ τις τοὺς ἀπειραριθμούς διαρισμούς ἐξ ὧν πληροῦνται ἡ Ἐπίσημος Ἐφημερίς τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔλεγεν:

— Οἱ μισοὶ Ἕλληνες περνοῦν ἀπὸ τὴν Ἐπίσημον Ἐφημερίδα καὶ οἱ ἄλλοι μισοὶ ἀπὸ τὸ Ἀστυνομικὸν Δελτίον.

Μετὰ τὴν νέαν ὀνοματοθεσίαν τοῦ *Αἰῶνος* ἀποκαλοῦντες τὴν Τετάρτην *Τετράδα* καὶ τὴν ἀμαξοστοιχίαν *συρμόν*, ἡρώτα εἰς ἀγνοῶν τὴν νέαν σημασίαν τῆς λέξεως:

— Ποῖον συρμόν ἀκολουθεῖ μία γυνὴ πλέον εὐαρέστως; Καὶ ἀπήντα ἄλλος:

— Συρμόν ἀπὸ δεκαπέντε βαρόνια γεμάτα ... ἄνδρας!

Ἀκρον ἄωτον βουλευτικῆς λογικῆς, κατὰ τὴν συνεδρίαν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου:

Στάϊκος. Καταγγέλλω πλαστογραφίαν δημοσίου ἐγγράφου, δι' ἧς ἐπετείχθη ἡ εἰς τὴν τελωνιακὴν ὑπηρεσίαν ἀποδοχὴ ἀνικάνου προσώπου.

Πήλλικας. Ὅλα ἐτοῦτα εἶνε ἀπίστευτα. Ὁ πλαστογράφος δὲν ἔμπορῶσε νὰ κάμῃ πλαστογραφίας, ἐπειδὴ εἶνε ἀνεψιὸς φίλου μου ἱατροῦ.

ΟΙΝΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΕΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

Ἐν ὁδῷ Σταίου, κάτωθεν τῆς οἰκίας Λύτσια

ΔΙ' ΟΛΟΥΣ ΑΠΟ ΟΛΑ

Αὐτὸ εἶναι τὸ σύνθημα τοῦ ἐν τῇ ὁδῷ Ἑρμοῦ ἀρ 55

ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ Κ. ΖΗΣΗ

Ἐνδύεσθε ἐκεῖ μέσα ἐσωτερικῶς — δηλαδὴ ἀπὸ ἀσπρόρουχα — ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Καὶ γίνεσθε Ἑγγλέζοι. — Διότι ὅλα εἶναι ἀγγλικά, στερεὰ καὶ φθηνά.

Διὰ τὰς κυρίας εἶναι ἀληθινὸς παράδεισος τὸ Ἐμπορικὸν Κ. Ζήση. Μὲ τὸ τίποτε ἀγοράζετε ὅλας τὰς ἰδιοτροπίας σας καὶ τὰ γούστὰ σας. 3000 εἶδη κοσμημάτων, γάντια, ἀρώματα, *resein*, ὑμπρέλλαις, καὶ ὅλα τὰ ψιλικά σας.

ΔΙΑ ΓΑΜΟΥΣ

(σ' τὸ κεφαλάκη σας!) δέχεται ὁ ῥοδοζαχαρένιος ἔμπορος Κ. Ζήσης παραγγελίας διὰ *σιρτιμέντα ἀσπρορουχῶν* μετὰ τὴν μάγκαν σας, εἰς κᾶτι τιμὰς ποῦ θὰ κάμετε τὸν σταυρόν σας! — Ἐντὸς 40 ἡμερῶν δύνασθε καὶ νὰ τὰ φορέσετε.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, μεταξὺ τῶν ἐμπορικῶν

Γαβαλά καὶ Κοκοροπούλου.

Ὅλα τὰ εἶδη γραφικῆς ὕλης. — Ἐπισκεπτῆρια χακογραφημένα καὶ ἄλλα τῆς στιγμῆς. — Σφραγίδες καὶ ἐπισκεφαλίδες, χρωμολιθογραφημένας καὶ μὴ. — Μόνη ἀποθήκη τῶν ἐμπορικῶν **Καταστάχων** τοῦ Διεθνoῦς φήμης Καταστήματος τοῦ EDLER καὶ CRISHE τοῦ Ἀνυβέρου. — Ἡ Μόνη ἀποθήκη τοῦ περιφήμου **σιγαροχάρτου ZOB**. Πρὸς δὲ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΦΑΚΕΛΟΠΟΙΕΙΟΝ.